

، روانشناس محترم

نمی دانم باید چه کار کنم. مدت کوتاهی است که در یک مسکن استیجاری اداره مسکن شهرداری سکونت گزیده ام. این مسکن جدید خیلی مورد پسند و دلخواه و نتم در "یووسکولاً" اصلاً راضی نبودم و در آنجا من است؛ چون از اولین محل س. امکانات رفاهیت کافی نداشتیم. اما از همان اول سکونتم در اینجا، همسایه ام زندگی را برایم بسیار سخت و ناگوار کرده است. مطابق رسوم ملیت خودمان، در بدو ورود به مسکن جدید، به نزد این همسایه رفته و خودم را به او معرفی کرده و برای نشان دادن حسن نیت، مقداری خوراکی نیز برایش پیشکش کردم. برعکس او با شک و تردید به من خیره نگاه کرد؛ و بعد از آن روز هم هیچوقت من را به پیش خودش دعوت نکرده است. حالا مدتی است که او با کوبیدن به دیوار همجوار، قصد سلب آسایش من را دارد. بعلاوه، چند بار هم یاد داشتهائی با مضامین خصومت آمیز از دریچه پست به خانه من انداخته است. چند باری که او را دیده ام، او با خشم و غضب به من خیره نگاه می کند. برای بهبودی این وضع چکار کنم؟ آیا راهی برای ایجاد رابطه سالم و دوستانه با همسایه وجود دارد؟ "امضاء،" به امید توافق

، خواستار توافق " محترم"

متأسفانه در وضعیتی قرار گرفته اید. برای بسیاری از مهاجرین پیش آمده است. مثلاً، در مجموعه های مسکونی آپارتمانی، اغلب اتفاق افتاده که ساکنین محلی به خانواده های مهاجری که از فرهنگ اجتماعی دیگر آمده، و شکل و فیافه و آداب خانوادگی آنها با افراد بومی متفاوت است، با شک و بدگمانی نگاه می کنند. چنان در نزدیکی و همجواری همدیگر زندگانی می کنیم؛ که شنیدن صداها، استنشاق بوها و برخورد با دیگران، غیر قابل اجتناب می باشند. بدیهی است که انسانها در همه جا اول با پدیده های نوین با محافظه کاری برخورد می کنند؛ تا به تدریج با آنها آشنا شده، و با مقایسه با معیارهای گذشته خود، به ارزشها و فوائد آنها پی ببرند. این محافظه کاری جزو طبیعت انسان است. از همان بچگی، هر دفعه که غذائی با عطر و یا طعم جدید به دهانمان می گذارند، آنرا به بیرون تف می کنیم؛ تا اینکه به تدریج و با خوراندن مقدار کمی از همان غذاها، رفته رفته به طعم آنها عادت می نمائیم. این مطلب در مراحل بعدی زندگانی نیز شامل حال انسان می شود؛ به این معنی که تمام تغییرات اطراف، اشخاص غریبه و عادات نوین و ناشناخته آنها، موجب ترس انسان می گردند؛ چون او مجبور می شود که برای آشنائی و سازگاری با آنها قدری زحمت بکشد.

برخورد سرد و ناخوشایند همسایگان، برای مهاجرین تجربه ای بسیار ناروا و دور از انصاف است. مخصوصاً برای مهاجرینی که به دلایلی مجبور شده اند که از زیر ظلم شرایط حاکم در سرزمین خود فرار کنند، یک چنین برخوردی، خاطرات تلخ ناشی از شرایط بد گذشته را در ذهنشان تجدید می نماید. در چنین وضعیتی، پیشنهاد من به شما به این شرح است: اول اینکه می توانید با آرامش کامل مستقیماً به در خانه این همسایه مراجعه نموده و علت رفتار او را سؤال کنید. اگر فکر می کنید که زبان

فنلاندی خودتان برای طرح این سؤال کافی نیست، شخص دیگری، که تسلط بیشتری به زبان دارد را نیز همراه ببرید. هدف اصلی از این کار این است که به همسایه بفهمانید که مایلید تا برای رفع هر مشکلی که برایش به وجود آمده، صمیمانه و دوستانه با او همکاری کنید. سعی کنید تا به عللی که باعث رنجش و آزار او شده پی ببرید، تا شاید بتوان طوری این علل را بر طرف نمود. چنانچه همسایه شما نتواند دلیل قابل قبول و یا مسأله قابل حلی در این زمینه ارائه نماید، لازم است که این مشکل را با "مسئول امور اداری مجموعه مسکن محل سکونت خود در میان بگذارید. می توانید برای این مقام مسئول isännöitsijä اعلامیه ای کتبی ارسال داشته و مزاحمت‌های همسایه را در آن شرح دهید. در فنلاند، سلب آسایش افراد در محل سکونتشان قانوناً منع شده؛ و هیچکس حق ندارد با ورود بی اجازه به حریم خانه، امتناع از رعایت این حریم، مزاحمت تلفنی یا انداختن پیغام‌های آزار دهنده از دریچه پست، آرامش زندگانی دیگران را بهم بزند. در صورتیکه این مسأله به وخامت روی آورد، می توانید از دست همسایه به اداره پلیس اعلام جرم نمائید. در مقام یک شهروند، شما دارای حقوق مدنی هستید و لازم نیست که در برابر هر تعدی سر تسلیم فرو آورید. هیچکس حق ندارد که با دیگری بطور خصومت آمیز رفتار نماید؛ ولی از طرف دیگر، نمی توانیم توقع داشته باشیم که همسایگانمان با ما رابطه دوستی بر قرار نمایند. با توجه به آداب و رسوم سکونت در همسایگی؛ در فنلاند بسیار معمول است که همسایگان همدیگر را اصلاً نمی شناسند؛ و اغلب مشاهده می شود که آنها حتی با یکدیگر سلام و احوال پرسی هم ندارند. اصلاً جای تعجب نیست که این همسایه تان از حرکت دوستانه شما؛ یعنی انجام مراسم معرفی و هدیه ای که برایش برده اید، بکلی جا خورده باشد. امکان دارد که او عمل شما را سوء تعبیر کرده، و در مقام یک فنلاندی محافظه کار، آنرا به منزله تجاوز از حدود متعارف همسایگی و حرکتی ناپسند پنداشته باشد.

ت نمائید. [لونی خود شر [بعلاوه، به شما پیشنهاد می نم ه بی دغدغه در تمام فعالیتهای مجموعه مس همچنین در تمام کارهای همگانی؛ از جمله نظافت بهاره و پائیزی حیاط و محوطه مجموعه، تشریک مساعی نموده و در مراسمی که در باشگاه مجموعه برگزار می گردد نیز شرکت جسته و سعی کنید تا اوقات خوشی را با بقیه حاضرین بگذرانید. هر چه بیشتر که همسایگان تان شما را ببیند و با شما آشنا شوند، پیش داوری و پندارهای بی دلیل آنها نسبت به شما کمتر شده و دیگر از شما نخواهند ترسید. بعلاوه، در ناحیه محل سکونت شما نیز مراسمی برگزار می شود که می توانید در آنها هم حضور پیدا کنید. به تدریج همه به حضور شما در آن محل عادت کرده و بلاخره با شما آشنا خواهند شد. مهمترین وظیفه شما در این امر این است که ضوابط و مقررات مجموعه مسکونی خود را رعایت نمائید. برای کسب آسایش، فقط کافی است که بتوانیم با آرامش در کنار یکدیگر زندگانی کنیم.

Suikkanen "سیرکو سویکانن"

روانشناس